

Verslag van de reis naar Leipzig met de NPB en de Marechausseevereniging
Op 25, 26, 27 en 28 oktober 2005

Op 25 oktober was het dan eindelijk zover! De eerste opstapplaats was op het terrein van de Betuwe Express in Herveld om 07.00 uur. Het aanrijden naar dit opstappunt bleek voor alle opstappers een soort puzzelrit in Herveld en omstreken en een gevecht met de tijd. Waarschijnlijk heeft de leiding het wetsartikel "Iedere Nederlander wordt geacht de wet te kennen" anders gehanteerd onder het motto "Iedere Nederlander wordt geacht de weg te kennen". Enfin, iedereen was toch nog op tijd en een paar minuten voor zeven uur ging onze trouwe, vaste chauffeur Rinus van start. Het weer was slecht en het verkeer druk, zodat we toch met een vertraging in Utrecht arriveerden, alwaar de volgende club aan boord kwam. Hierna door naar Enschede. Met een vertraging van ca. een half uur arriveerden we bij het station. Bij deze laatste opstapplaats werd het gezelschap aangevuld met een hechte gemeenschap Tukkers. Na een kwartier rust begonnen we aan de tocht naar Leipzig en verlieten we een regenachtig Nederland.

Met inachtneming van de wettelijke rijtijden reed Rinus ons naar de lunch, waarvoor een uurtje was uitgetrokken. Dan gaat het weer verder (nog steeds in de regen) richting voormalig Oost-Duitsland. Na Helmstedt wordt op de vroegere grensovergang aan West-Duitse zijde nog even gerust (intussen was het droog). Verkwikt vervolgen we onze weg, waarbij Rinus ons wijst op de Oost-Duitse grensovergang en vertelt over zijn ervaringen met de Vopo's in de tijd dat hij vele malen deze overgang passeerde.

Intussen waren er na de lunch al twee gebruikelijke rondjes bingo gespeeld, waarbij mooie prijzen vielen. Nu ging de derde en laatste ronde van start en eindigde eveneens succesvol.

Tot opluchting van Rinus bleek dat de Tukkergemeenschap had besloten een moeilijke hindernis te nemen. Bij hoge uitzondering had men unaniem besloten, zij het eerst wat aarzelend, toch maar Heineken bier te drinken, daar er geen Grolsch aan boord was. Rinus beloofde echter beterschap en zal bij een volgende reis voor Grolsch zorgen. Aan het eind van onze reis was er echter geen blikje Heineken meer over, dus of de club misschien een andere smaak Nee, ik zeg niets meer!!

Met slechts 45 minuten vertraging arriveerden we bij het Balance Hotel Alte Messe. Efficiënt en vlot werden kamernummers en bijbehorende pasjes uitgereikt en kon men kwartier maken. Om 19.00 uur was een ieder in de eetzaal aanwezig. Daar werden we verwelkomd door Uwe Greischel en Harald Rüdiger van de politie Leipzig. Na de mogelijkheid een drankje te nuttigen werd een prima maaltijd geserveerd, waarna ieder vrij was om te doen en laten wat men wilde.

Op woensdagmorgen 26 oktober zaten we, na een verkwikkende nachtrust in schitterende kamers op voortreffelijke bedden en een uitgebreid ontbijtbuffet om 9.45 uur in de bus op weg naar de electriciteitscentrale in Lippendorf, ten zuiden van Leipzig. Hier werden we hartelijk welkom geheten door een zeer ter zake kundige gids, die aan de hand van een fraaie maquette vooraf uitleg gaf over de technische gang van zaken van dit grootste "Kraftwerk" binnen Europa, gestookt op bruinkool.

Nadat iedereen een ontvanger had gekregen werden we rondgeleid en gewezen op de ovens, koeltorens, turbines, transformatoren en transportbanden voor bruinkool en het afvalproduct kalkcement, hetgeen ontstaat middels een chemische reactie bij de ontzwaveling van de rookgassen. Na een prachtig uitzicht op een hoogte van ca. 165 meter, waarbij men duidelijk de bruinkoolafgravingen kon waarnemen, daalden we weer af naar beneden. Na afloop van de bezichtiging werd de lunch in de kantine van het Kraftwerk gebruikt. Intussen werden we begeleid door collega's van de politie Leipzig en, dit dient zeker te worden vermeld, deze heren hebben ons niet alleen fantastisch de weg gewezen, maar hadden met hun uitleg onderweg een grote toegevoegde waarde. Hiervoor nogmaals alle lof!

Dan terug naar Leipzig en op naar het Stasi-Museum. Door bemiddeling van onze Polizei-vrienden mogen wij tegenover de brandweerkazerne onze bus parkeren. Het museum in de "Runde Ecke" bevindt zich tegenover de parkeerplaats. Na even gewacht te hebben worden we ontvangen en in twee groepen verdeeld. Het museum, met name de ingang en hal, ziet er imposant uit en blijkt oorspronkelijk gebouwd tussen 1911 en 1913 door architect Hugo Licht voor een brandverzekeringsmaatschappij. Hij projecteerde een complex uit twee ver uit elkaar staande vleugels, welke in een rondvormig centrum bij elkaar komen. Vandaar de naam "Runde Ecke".

Onze gids geeft ons een perfecte rondleiding door dit museum. Een gebouw, waar wij nu gewoon langs kunnen lopen, maar waar men voor de "Wende" met een grote boog om heen liep, daar overal camera's stonden en men wist nooit of men er langs kon lopen of opgepakt werd.

Hierna kon men tot 18.00 uur de stad op eigen houtje verkennen, waarna de bus terug naar het hotel reed.

Na een glaasje en een gezellige en goede maaltijd gaat een ieder weer z'n gang.

Na wederom een perfect ontbijt zitten we om 08.00 uur in de bus op weg naar het Militairmuseum in Kossa, gelegen noordoostelijk van Leipzig. Veel mensen wisten dat er in de buurt van Kossa een militairterrein was. Dat er echter na de Tweede Wereldoorlog door de Russen en de Volksarmee een uitgebreid ondergrondse commandocentrale was gebouwd, wist vrijwel niemand, zelfs de NAVO niet. Deze ondergrondse locatie was er één van vier langs de grens met West-Duitsland. Deze vier stellingen stonden onder commando van een topcommando in de buurt van Berlijn. Deze post had weer direct contact met Moskou. (Bijzonderheid: Moskou was ook in staat om buiten Berlijn om direct bevelen aan deze vier stellingen te geven!!) Gelukkig zijn deze voorzieningen nooit daadwerkelijk geactiveerd.

De rondleiding door gidsen, die zelf in dit centrum hebben gewerkt, maakte grote indruk.

De gestelde tijd voor dit bezoek wordt ruimschoots overschreden. Dit betekent dat een bezoek aan het Hauptbahnhof in Leipzig komt te vervallen. Hiermede dus ook de daar ter plekke voorziene lunch voor eigen rekening.

Een kop soep en een drankje in een restaurant langs de weg stilde de ergste trek, waarbij we de eigenaresse overduidelijk gestresst met hoge bloeddrukverschijnselen achterlieten, daar haar lokaliteit zichtbaar niet opgewassen was tegen een dergelijke inval.

Met ca. een uur vertraging kwamen we bij het Porschefabriek aan. Hier waren we getuige van de assemblage van zowel de Cayenne als de Carrera GT, begeleid door professionele gidsen van de PR-afdeling. Een uiteraard zeer modern bedrijf, gebouwd na de hereniging van Oost- en West-Duitsland en gebaseerd op de bekende Duitse efficiëntie. Met andere woorden: Ook dit bezoek was zeer de moeite waard.

Om het bezoek aan het Hauptbahnhof Leipzig toch te realiseren wordt de stadsrondrit ietwat beknopt en hebben wij een uur de tijd gehad om dit prachtig gerenoveerde, op één na grootste kopstation van Europa, te bezichtigen. Over twee verdiepingen verdeeld vindt men hier ca. 125 winkels, restaurants, snackbars en warenhuizen. Een werkelijk uniek gebeuren, waar je rustig kunt rondlopen. Er is zelfs Nederlandse kaas te koop! Onze Duitse collega's vertelden na vragen uit de bus dat men de criminaliteit binnen het station onder controle heeft.

Tot besluit op weg naar het hotel werden we door onze begeleiders nog attent gemaakt op diverse gebouwen, waaronder de grootste begrafenisondernemer van Europa en een korte stop bij het gigantische "Denkmal" van de slag om Leipzig met Napoleon in 1813, waarbij meer dan 100.000 soldaten het leven lieten.

Vermoeid maar zeer voldaan arriveerden we in ons hotel, alwaar we na een aperitief wederom een prima maaltijd kregen geserveerd.

Vrijdag 28 oktober om 09.00 uur in de bus en terug naar Nederland. Het weer was nog steeds schitterend en na een lunchpauze in de buurt van Helmstedt van \pm 1 uur en het wettelijke aantal voorgeschreven stops voor onze chauffeur plus de natuurlijk weer voortreffelijke drie rondjes bingo, door Izak en Henk, arriveerden we met ca. een uur vertraging bij restaurant De Dinkel "Keet 'n Zwart" in De Lutte. Hier genoten we van een excellent afscheidsdiner. Tijdens het eten bedankte Izak voor de "goodwill" van de gehele groep en de dankwoorden van twee passagiers. Ook Rinus liet zich niet onbetuigd en dankte de groep voor het in hem gestelde vertrouwen en de prettige samenwerking.

Na de diverse groepen weer in resp. Enschede en Utrecht te hebben afgezet eindigde de rit definitief om \pm 22.30 uur in Herveld met de laatste groep.

Al met al kunnen wij terugzien op een schitterende, perfect georganiseerde reis, zonder enige wanklank. Ik wil dan ook afsluiten mede namens mijn vrouw met onze dank uit te spreken voor de in alle opzichten perfecte organisatie door de heren Slots en Mauritz.

Pieter Romijn